

Deset kroků zpět

Rimortis

Mrazivým zimním večerem jdeš smrti vstříc,
růženec ve dlani svíráš.
Máš v sobě tolik vět a nestačíš je říct,
mráz ústa skřehlá uzavírá.

Proč jiní chtějí mít co tobě náleží,
proč sypou sůl do ran, co pálí.
Rozetni uzel pomluv, špíny, zrad a lží,
odvahu, tu bůh prý chválí.

Mušketý nabité, je cítit střelný prach,
kdo z vás dvou teď bude mít vlastní krev na rukách...

Deset kroků zpět a výstřel, první si vypálil,
bohužel si minul cíl.
Deset kroků zpět a výstřel, soupeř se nezmýlil,
chladnokrevně zamířil - ty na kolena padáš.

Kočár se řítí městem, silně krvácíš,
příchozí lékař hlavu sklání.
Není šance ránu zhojit a ty to víš,
tiše šeptáš poslední přání.

V královských komnatách bolestí usínáš,
chtěl si lásce život dát, teď pro ni umíráš...

Deset kroků zpět a výstřel...